

გაეროს უშიშროების საბჭოს რეზოლუცია 1427 (2002)

2002 წლის 29 ივლისი

უშიშროების საბჭო, მიუთითებს რა ყველა თავის შესაბამის რეზოლუციას, კერძოდ 2002 წლის 31 იანვრის რეზოლუციას 1393 (2002), განიხილა რა 2002 წლის 10 ივლისის გენერალური მდივნის მოხსენება (S/2002/742),

მიუთითებს რა ევროპაში უშიშროებისა და თანამშრომლობის ორგანიზაციის (ეუთოს) უმაღლესი დონის ლისაბონის (S/1997/57, დანართი) და სტამბოლის შეხვედრების დასკვნებს, რომელნიც ეხება ვითარებას აფხაზეთში, საქართველო,

მიუთითებს რა 1994 წლის 9 დეკემბერს მიღებულ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის პერსონალის და მასთან დაკავშირებული პერსონალის უსაფრთხოების კონვენციაში არსებულ შესაბამის პრინციპებს, შეახსენებს რა თავის დაგმობას 2001 წლის 8 ოქტომბერს საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის ვერტფრენის განადგურების გამო, რის შედეგადაც დაიღუპა ბორტზე მყოფი ცხრა ადამიანი და გამოხატავს რა წუხილს იმის გამო, რომ ამ თავდასხმის ჩამდენი პირები ჯერ კიდევ დადგენილნი არ არიან,

ხაზს უსვამს რა, რომ აფხაზეთში, საქართველო, კონფლიქტის ყოვლისმომცველი მოწესრიგების საკვანძო საკითხებზე პროგრესის არარსებობის შენარჩუნება, მიუღებელია, მიესალმება რა იმ მნიშვნელოვან წვლილს, რომელიც კონფლიქტის ზონაში სიტუაციის სტაბილიზაციის საქმეში შეიტანეს საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიამ და დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის კოლექტიური სამშვიდობო ძალებმა (დსთ სამშვიდობო ძალებმა)

და ხაზს უსვამს რა მათ ერთგულებას მათ შორის მჭიდრო თანამშრომლობისადმი მათი შესაბამისი მანდატების აღსრულებაში, მიესალმება რა შეთანხმებას დსთ სამშვიდობო ძალების მანდატის გაგრძელებას შემდეგი პერიოდისათვის, რომელიც დასრულდება 2002 წლის 31 დეკემბერს,

1. მიესალმება რა 2002 წლის 10 ივლისის გენერალური მდივნის მოხსენებას (S/2002/742);

2. მაღალ შეფასებას აძლევს და მტკიცედ მხარს უჭერს უწყვეტ ძალისხმევას, რომელსაც ახორციელებს გენერალური მდივანი და მისი სპეციალური წარმომადგენელი რუსეთის ფედერაციის როგორც ხელშემწყობი მხარის, აგრეთვე გენერალური მდივნის მეგობრების ჯგუფისა და ეუთოს დახმარებით სიტუაციის შემდგომი სტაბილიზაციის და ყოვლისმომცველი პოლიტიკური მოწესრიგების მიღწევის მიზნით, რომელიც უნდა შეიცავდეს საქართველოს სახელმწიფოს შემადგენლობაში აფხაზეთის პოლიტიკური სტატუსის თაობაზე საკითხის მოგვარებას;

3. შეახსენებს, კერძოდ, თავის სრულ მხარდაჭერას დოკუმენტისადმი სათაურით "თბილისსა და სოხუმს შორის საკონსტიტუციო უფლებამოსილებათა განაწილების ძირითადი პრინციპები" და მისი თანმხლები წერილისადმი, რომელნიც საბოლოოდ იქნენ შეთანხმებულნი მეგობართა ჯგუფის ყველა წევრის მიერ და მათი სრული მხარდაჭერით;

4. გამოხატავს სინანულს მოლაპარაკებათა დაწყების საქმეში პროგრესის არარსებობის გამო და კვლავ შეახსენებს იმის შესახებ, რომ ამ დოკუმენტების მიზანია მხარეებს შორის გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ხელმძღვანელობით სუბსტანტური მოლაპარაკებების ჩატარება საქართველოს სახელმწიფოს შემადგენლობაში აფხაზეთის პოლიტიკური სტატუსის საკითხის თაობაზე და არა იმაში, რომ ეცადოს თავს მოახვიოს ან უკარნახოს მხარეებს რაიმე კონკრეტული გადაწყვეტილება;

5. ხაზს უსვამს შემდგომში, რომ მოლაპარაკებების პროცესი, რომელსაც მიჰყავს ორივე მხარისათვის მისაღებ მტკიცე პოლიტიკურ მოწესრიგებისაკენ, გარკვეულ დათმობებს მოითხოვს ორივე მხარისაგან ;

6. გამოხატავს ღრმა სინანულს, კერძოდ, აფხაზეთი მხარის მრავალჯერადი უარის თაობაზე დათანხმდეს ამ დოკუმენტის არსის განხილვას, კვლავ დაბეჯითებით მოუწოდებს მხარეებს, კერძოდ აფხაზეთი მხარეს, მიიღოს ეს დოკუმენტი და მისი თანმხლები წერილი, დაბეჯითებით მოუწოდებს ორივე მხარეს ჩაატაროს ამის შემდეგ მათი სრული და ღია განხილვა და დაუყოვნებლივ შეუდგნენ კონსტრუქციულ მოლაპარაკებებს მათი არსის შესახებ და დაბეჯითებით მოუწოდებს მათ, ვისაც გააჩნია გავლენა მხარეებზე, ხელი შეუწყონ ამგვარ შედეგს;

7. მოუწოდებს მხარეებს გაწიონ ყველა შესაძლო ძალისხმევა მათ შორის შენარჩუნებული ურთიერთუნდობლობის დასაძლევად;

8. გომბს ცეცხლის შეწყვეტის და ძალთა დაშორიშორების თაობაზე 1994 წლის 14 მაისის მოსკოვის შეთანხმების ნებისმიერ დარღვევას (S/1994/583, დანართი I) და მოითხოვს მათ დაუყოვნებლივ შეწყვეტას;

9. მიესალმება დაძაბულობის შენელებას კოდორის ხეობაში და მხარეების მიერ კვლავ დადასტურებულ განზრახვას მოაწესრიგონ სიტუაცია მშვიდობიანი გზით, შეახსენებს თავის მტკიცე მხარდაჭერას ორივე მხარის მიერ 2002 წლის 2 აპრილს ხელმოწერილი ოქმისადმი, რომელიც ეხება ვითარებას კოდორის ხეობაში, მოუწოდებს ორივე მხარეს და კერძოდ ქართულ მხარეს, გააგრძელოს ამ ოქმის შესრულება სრული მოცულობით, აღიარებს ამ რაიონში სამოქალაქო მოსახლეობის უსაფრთხოების თაობაზე არსებულ კანონიერ შიშს, მოუწოდებს თბილისსა და სოხუმში პოლიტიკურ ხელმძღვანელებს დაიცვან შეთანხმება უსაფრთხოების საკითხებზე და მოუწოდებს ორივე მხარეს გაწიონ საჭირო ძალისხმევა ურთიერთმისაღები რეჟიმის შეთანხმებისათვის კოდორის ხეობაში და მის შემოგარენში მოსახლეობის უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფის საკითხებზე;

10. მოუწოდებს ქართულ მხარეს გააგრძელოს ძალისხმევა საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიისა და დსთ სამშვიდობო ძალების ერთობლივი პატრულებისათვის კოდორის ხეობაში უფრო უსაფრთხო პირობების შექმნის უზრუნველყოფისათვის, იმისათვის რომ შესაძლებელი იყოს დაკვირვების განხორციელება დამოუკიდებელ და რეგულარულ საფუძველზე;

11. უფრო დაბეჯითებით მოუწოდებს ორივე მხარეს უზრუნველყონ მშვიდობიანი პროცესის აუცილებელი გამოცოცხლება მის ყველა ძირითად ასპექტში, განაახლონ თავიანთი მუშაობა საკოორდინაციო საბჭოში და მის შესაბამის მექანიზმებში, განამტკიცონ შედეგები, მიღწეული 2001 წლის მარტში ნდობის განმტკიცების ზომების თაობაზე იალტაში ჩატარებულ შეხვედრაზე (S/2001/242), და მიზანმიმართულად და თანამშრომლობის საფუძველზე განახორციელონ მაშინ შეთანხმებული წინადადებანი;

12. ხაზს უსვამს ლტოლვილთა და ადგილნაცვალ პირთა საკითხის გადაწყვეტაში პროგრესის მიღწევის გადაუდებელ აუცილებლობას, მოუწოდებს ორივე მხარეს აჩვენონ ჭკმარატი ერთგულება მათი დაბრუნებისათვის საგანგებო ყურადღების მიქცევის უზრუნველყოფის საქმეში და გადაწყვიტონ ეს ამოცანა საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიასთან მჭიდრო კოორდინაციით, კვლავ ადასტურებს კონფლიქტის შედეგად დემოგრაფიული ცვლილებების დაუშვებლობას, კვლავ ადასტურებს აგრეთვე ყველა იმ ლტოლვილის და იძულებით ადგილნაცვალი პირის, რომელსაც შეეხო კონფლიქტი, განუყოფელ უფლებას დაუბრუნდეს თავის მშობლიურ ადგილებს უსაფრთხოებისა და ღირსების პატივისცემის პირობებში საერთაშორისო სამართლის და 1994 წლის 4 აპრილის ოთხმხრივი შეთანხმების (S/1994/397, დანართი I I) დებულებების და იალტის დეკლარაციის შესაბამისად, შეახსენებს იმას, რომ აფხაზურ მხარეს ეკისრება საგანგებო პასუხისმგებლობა დაბრუნებულთა დაცვასა და დარჩენილი გადაადგილებული მოსახლეობის დაბრუნებისათვის ხელშეწყობისათვის და თხოვს, რომ კერძოდ, გაეროს განვითარების პროგრამის, გაეროს ლტოლვილთა უმაღლესი კომისრის სამმართველოს და ჰუმანიტარული საქმიანობის კოორდინაციის სამმართველოს მიერ მიღებული იქნეს შემდგომი ღონისძიებები მიმართული ლტოლვილთა და იძულებით ადგილნაცვალ პირთა მდგომარეობის გაუმჯობესების ხელშეწყობისათვის, მათ შორის იმ პროექტების განხორციელების გზით, რომელთაც სწრაფი შედეგი აქვთ, მათი პროფესიული მომზადებისა და მათი თვითუზრუნველყოფის ამაღლებაზე, თავის მშობლიურ ადგილებში უსაფრთხოებისა და ღირსების პატივისცემის პირობებში დაბრუნების მათი განუყოფელი უფლების სრული დაცვით;

13. კვლავ დაბეჯითებით მოუწოდებს მხარეებს განახორციელონ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ეგიდით ჩატარებული გალის რაიონში შეფასების ერთობლივი მისიის რეკომენდაციები, მიესალმება მხარეების მიერ ამასთან დაკავშირებით შეთანხმების მიღწევას ადგილობრივი სამართალდამცავი ორგანოებისათვის უფრო აქტიური მხარდაჭერის გაწევის შესაძლებლობის შესწავლის თაობაზე და მოუწოდებს, კერძოდ, აფხაზურ მხარეს გააუმჯობესოს სამართალდამცავი ორგანოების მუშაობა ადგილობრივი მოსახლეობის მოზიდვით და იმუშაონ პრობლემის გადაწყვეტაზე, რომელიც

დაკავშირებულია იმასთან, რომ ეთნიკურად ქართული მოსახლეობა მოკლებულია მშობლიურ ენაზე სწავლების საშუალებას;

14. მოუწოდებს ორივე მხარეს ღიად განაცხადონ თავისი უარი საომარ რიტორიკაზე და სამხედრო ვარიანტების მხარდამჭერ გამოსვლებზე და უკანონო შეიარაღებული ჯგუფების საქმიანობაზე, შეახსენებს ქართულ მხარეს, კერძოდ იმას, რომ მან უნდა შეასრულოს თავისი ვალდებულება ბოლო მოუღოს უკანონო შეიარაღებული ჯგუფების საქმიანობას;

15. კვლავ მოუწოდებს მხარეებს მიიღონ ყველა აუცილებელი ზომა 2001 წლის 8 ოქტომბერს საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის ვერტმფრენის განადგურებაზე პასუხისმგებელი პირების დასადგენად და მათი პასუხისმგებლობა უსაფრთხოების სათანადო ზომების მიღებასა და საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიისათვის, დსთ სამშვიდობო ძალებისა და სხვა საერთაშორისო პერსონალისათვის გადაადგილების თავისუფლების უზრუნველყოფისათვის;

16. მიესალმება იმ გარემოებას, რომ საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის მუდმივი ყურადღების ქვეშ იმყოფება მისიის უსაფრთხოების ორგანიზების საკითხი, იმიტომ, რომ უზრუნველყოფილ იქნეს მისი პერსონალის უსაფრთხოების რაც შეიძლება მაღალი ხარისხი.

17. ადგენს გაგრძელდეს საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის მანდატი შემდეგი პერიოდისათვის, რომელიც დასრულდება 2003 წლის 31 იანვარს

18. სთხოვს გენერალურ მდივანს გააგრძელოს საბჭოს რეგულარული ინფორმირება და ამ რეზოლუციის მიღების თარიღიდან სამი თვის გასვლის შემდეგ წარმოადგინოს მოხსენება ვითარების შესახებ აფხაზეთში, საქართველო;

19. ადგენს გაგრძელდეს ამ საკითხზე აქტიური მუშაობა.

www.un.org/docs საკუთარი თარგმანი